

P EYGAMBERİMİZE MUHABBET

□ Abdullah SEVİNÇ*

“ “G erçekten Biz seni, şahid, müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik”

(Fetih sûresi)

Sevgili Peygamberimiz, Hz. Muhammed (s.a.s)'i, en özlü bir şekilde böyle tarif ediyor bize Yüce Allah.

Allah'a imanımızın şahidi, cennet niğmetinin müjdecisi, cehennem azabının habercisi Hâtemu'l Enbiyâ Hz. Muhammed (s.a.s)...

Başımızın tâcî,

Muhammed (s.a.s)...

Başımızın tâcî,

derdimizin ilâcî,

burhanımız, dermanımız, Peygamberimiz.

Âlemlere rahmet, gökte Ahmed, yerde Hz. Muhammed (s.a.s) O.

O'nun dünyaya teşrif ettiği gece;

Gecelerin en yücesi,

en mübareği,

en şereflişi,

en rahmetlisi, MEVLİD GECESİ.

Zira bu gece O geldi,

İnsanlık üzerindeki kara bulutları kaldıran,

kararmış kalplere ışık tutan Hakk'ı getirdi.

Bu gece, Allah'ın Rahmeti geldi,

Günahlarından arınmak isteyen müminlere Rahmet getirdi.

Bu gece Sultan geldi,

Hatalarından dönen tevbekâra, Burhan getirdi.

Bu gece canlara cânân geldi.

Gerçek aşkı susamış gönüllere aşk getirdi.

Bu gece olmasa idi, bu geceyi şerefliendiren zat-ı muhterem doğmasa idi; ne aşk, ne muhabbet olurdu.

Ne arş, ne kürsi oldu.

Ne kürre-i arz, ne levh-i mahfuz, ne sidre-i münthâ olurdu.

Ne cennet, ne cehennem, ne güller, ne bülbüller, ne göktekiler ne yerdekiler olurdu.

Zira O, Habibullah,

O, Nebiyullah,

O, Rasulü Allah,

O, insanların en emini,

O, insanların ve cinlerin Peygamberi.

* Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı

Hâtemul Enbiya O,
Şefî'u rûz i ceza O,
Şefî'ul müznibîn, Rahmetel'lil-âlemîn O...
O gecenin feyzi; herkesi, müşriki bile rahmete boğdu.
Çünkü; Rahmet deryasına dalan O,

Aşk-ı ilahiyle yanan O,
Allah'ın Habibi,
Huzur-ı İlahî'de müminlerin Hatibi O.
Bütün âlem O'nun peşinden geldi.

Çünkü; Hamd sancağının Sancaktarı O,
Öndekilerin İlk'i O,
Kıyamet günü, kabirlerden kalkanların
O müthiş günde, şefaaticilerin İlki O.
Cennet kapısını ilk açan, Cennete ilk giren O.
İlk gelenlerin, son geleceklerin en şereflişi,
Nesillerin en seçkini. Âdemoğullarının efendisi O.

Yüce Rabbimiz, O'nun hakkında, Kur'ân-ı Kerimin'de *"Biz seni ancak, bütün insanlara cenneti müjdeleyici, azabı haber verici olarak, peygamber gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler.* (Sebe, 28)

"Ey Rasulüm biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik" (Enbiya: 107) buyuruyor.

Öyle ya, O rahmettir, rahmet diler.
O, müjdecidir, cennete çağırır.
O, uyarıcı, Hakk'ı gösterir, huzura erdirir.
O, gerçek mürşittir, Vacibul Vücut'a, Allah'a götürür.

Alemlerin sebebi,
Enbiyanın hâtemi,
Evliyanın rehberi, Ulu Peygamberimiz, Hz. Muhammed (s.a.s)'dir O.
Ve kendisi, şöyle tarif ediyor kendini:

"Ben, en güzel ahlâkı tamamlamak üzere gönderildim"

Evet, bu ifadeleriyle, doğru yolda ilerlemek, en güzel ahlaka sahip olmak isteyenlere işaret veriyor. O'nun bu işaretine uyup da, O'nun gösterdiği yolda yürüyen ve O'nun ahlakı ile ahlaklananlar, Yunus oluyor, Mevlana oluyor. *Hasanel Basrî, Hacı Bayramı Veli, Molla Gürani oluyor.* Ve mucizesini, kerametiyle ızhar eden *Akşemseddin-i Veli* oluyor.

Çünkü O, İlm-i Ledün sultanıdır.

Çünkü O, Tevhid-i İrfan kânıdır.

O halde O'nun nuru ile aydınlanmak, O'nun aydınlık yolunda Allah'ı bulmak gerek.

Biliniz ki O'nun nuru âlemde mevcuttur hâlâ.

O doğduğu gece, O'nun nuru ile aydınlandı âlem.

"O gece, dünyayı cennet kıldı Hak.

O gece, eşyaya rahmet kıldı Hak."

Çünkü, o gece dünyayı şerefliendiren Muhammed Mustafa (s.a.s),

“Rahmeten lil-âlemindir.

Hem, şefial müznibindir.”

O gecenin değerini, değer bilenler bilir.

O gecenin değerini, aklı erenler bilir.

Mevlid gecesinin kadrini anlamayanlar bilmelidir ki, O'nun kadri bilinmez, anlaşılmaya çalışılır. Zira bu, feyizlerle dopdolü bir gecedir:

“Ağlayan oğul avundu, doğuran ana sevindi,

Hiç sönmeyen ateş söndü, Muhammed doğduğu gece.”

Yine bilinmelidir ki: O gece, çok nurlu bir gecedir. O gece herşeyin rengi değişmiştir; görebilenler için. O gece açlar doymuş, susuzlar suya kanmıştır. Ehl-i dil'in dediği gibi:

“Arşın nuru yere indi, suyun rengi nura döndü.

Hep susuzlar suya kandı; Muhammed doğduğu gece.”

Rahmet peygamberi olan Peygamberimizin merhameti sonsuzdu. O'nun merhametine sığınmak gerek. Cenâb-ı Hak, O'nun merhametini şöyle beyan buyuruyor “Andolsun ki, kendi aranızda öyle bir peygamber gelmiştir ki, sıkıntıya düşmeniz O'na çok üzücü ve ağır gelir. kalbi üstünüze titrer. Müminlere karşı esirgeyici ve bağışlayıcıdır.” (Tevbe: 28-29)

Ya Muhammed, (s.a.s.)

“Gül açmaz, çağlayan akmaz, senin nurun olmasa,

Söner âlem, nefes kalmaz, merhametin olmasa.”

O müstesna insana, sevgili Peygamberimize aşkın en saf, en sade örneğini veren Ashab-ı Kiram olmuştur.

O'nun aşkı ile tutuşan, yanıp kül olan, hayatı boyunca hazerde ve seferde yanından hiç ayrılmayan ve irtihalinden sonrada, Hz. Muhammed'siz Medine bana haram olsun diyerek Medine'yi terk eden Bilal-i Habeşiler gibi yanan gönüller O'na aşık olmuş:

“Gönül nuru cemalinden habibim bir ziya ister,

Gözüm hak-i rehinden, ey tabibim, tûtiya ister.

“Ne ab-ı dideden rahat, ne âh-ı sineden imdat,

Benim bâr-ı günahım lutf-i Şah-ı Enbiya ister.”

“Gül-i ruhsarına meftun olanlar, şüphesiz sensiz

Ne mülk ü mal ü câh ister, ne zevk ü sefa ister.

“Yetiş imdada ey şah-ı risalet, ruz-i mahşerde

Ki, derd-i bî devay-ı ma'siyet senden şifa ister.”

Hz. Muhammed âşıklarından kimi Bilal gibi, her baktığı yerde O'nu gördüğü için dayanamayıp Medine'yi terk ediyor. Kimi de O'nun ayrılığına dayanamadığı için, O'nun huzurunda, Medine'de kalıyor. Fakat, O'nun huzurunda kalabilmek için de, güç ister, takat ister, İmam-ı Malik misali, aşk ister.

O'nun aşkına bakınız: Medine'de doğan, Medine'de yaşayan ve Medine'de ölen İmam Malik, çok zengin ve varlıklı olduğu halde, bir defa olsun Medine içinde at, deve veya başka bir binekle dolaşmamıştır. Talebesi İmam Şafi “Hocam, bunca malın mülkün var, neden bir binekle dolaşmıyorsunda, yoruluyorsun” dediğinde

- Hz. Muhammed (s.a.s)'in, mübarek vücudunun içinde bulunduğu topraklar

üzerinde at ile dolaşmaktan haya ederim ben” diye cevap verdi. İşte gerçek aşk ve Maşuk (a saygı)...

Gerçek âşıklar, ancak O’nunla sükun bulur ve hiç bir şey de gerçek aşığa acı çekirtmez:

“Susuz kalsam, yanan çöllerde can versem, elem duymam,
Yanar dağlar, yanar bağrım, ummanlarda nem duymam.”

Ve bu öyle gerçek bir aşktır ki, ruhunu O’nun huzurunda teslim etmenin özle- miyle alevlenir:

“Ne devlettir, yumup aşkınla göz, rahında can vermek,
Nasip olmaz mı Sultanım, Haremgâhında can vermek?”

O’na âşık olanlar, gerçek aşkın değerini bilen, hikmetleri sezebilenlerdir şüphesiz:

“Sevdim seni ben, sevmeye layık diye sevdim,
Bir benzeri yok, herkese faik diye sevdim.”

“Sensin beşerin meşaleyi feyz-i kemâli,
Her âşık can, ârife canan diye sevdim.”

“Dertli gönül derdine sen merhem olursun,
Sevdim seni dertlere derman diye sevdim”

“Kur’ân-ı Kerim’de Hudâ mâdihin oldu,
Âşık sana Allah’u Azimüşşan diye sevdim.”

Kimi âşıklar, susuzluğunu O’nun huzuruna koşarak gideriyor,
Ondan medet diliyor:

“Ruhum sana âşık, sana hayrandır efendim,
Bir ben değil, âlem sana kurbandır efendim.”
Mahşerde Nebiler bile senden medet ister,
Rahmet diyen, âlemlere Rahmettir efendim.”

“Aşkınla buhurdan gibi tütmekte bu kalbim,
Sensiz bana, cennet bile hicrandır efendim.”

Ve gerçek âşık, gönül derdinin dermanını bulmuş, huzurunda
Varıyor O’na:

“Doğ kalbime bir lahzacık, ey Nûr-i Dilârâ,
Nurun ki, gönül derdine dermandır efendim.”

“Kıtmiririm, ey Şah-ı Rusûl, kovma kapından beni,
Âsilere lütfun yüce fermandır efendim.”

Bazı âşıklarda işaret beklemekte O’na doğru uçmak için;

Aşkın sel misali içimde benim
Coştukça coşar çağlayan gibi
Anıldıkça adın titrer tüm tenim
Çağırırver koşar sana gelirim.
Peygamberim sana olan aşkımın
Farkındasın elbet bunu bilirim.
Ferman versin Rabbim inanki bana
Kanat takar uçar sana gelirim.

Nurun ziyası, hissedilir anlatılamaz. Bizim de *Nurun alâ nûr* olan, her türlü iyiliğin ana kaynağı, gönüller sultanı Yüce Peygamberimizi ve O’na muhabbeti anlatmamız ne mümkün. O ancak kendisine gerçek aşkla bağlanıldığı zaman anlaşıl-

lır. Zaten AŞK, anlatılmaz, yaşanır.

Öyle ise, böylesi mübarek geceler dönüm noktası olmalı kişinin. Hakk'a, Hakikat'a dönüm noktası.

Günahlar üzerine sünger çekip, Allah'a doğru ilerlenen geceler olmalı.

İçten gelen samimi duygularla dökülen göz yaşlarında şeytanı boğan, gafletten uyanan müminler doğmalıdır bu gecelerde.

Ruhuna olgunluk kazandırıp, ibadetlerin hazzına eren, mukaddesât için her türlü fedâkarlığa katlanıp, değer bilen müminler çoğalmalıdır bu gecelerde.

Bu mübarek gecelerde gerçek Resulullah âşıkları O'nun nuru ile aydınlanmalı, Allah'ın dostunu dost edinmelidir.

*“Ya Muhammed, o senin aşkına kurban olayım,
Ayağın hâkine ben, hâk ile yeksân olayım.
Göreyim gül yüzünü, seyrine ver de takât,
Bakayım hüsnüne ben, öylece hayrân olayım.
Seni sevmek bile haddim değil amma severim,
Sen de sev bendeni de nâil-i ihsan olayım.*

Mübarek bir geceyi ihya için, O'nun büyük şefaatine nail olmak için, Cennet'te Livaül Hamd'inin altında buluşma arzusuyla, yanıp tutuşanlar.

Sizlere, örnek olarak, kalbi Hz. Muhammed (s.a.s)'in aşkı ile yanan gerçek âşıkların dilinden, sevgisinden bir buket sundum. Allah'ın Habibi'ne muhabbet buketi.

Şairin duygularımıza tercüman olan selamını, O Rahmetellil-alemiyn'e, büyük şefaatine nail olma ümidiyle, takdim ederek sözlerimi bitiriyorum:

**“EY BÂD-I SABÂ, UĞRARSA YOLUN SEMT-İ HAREMEYNE'
TA'ZİMİMİ ARZEYLE RESÛLÛ'S-SEKALEYN'E”**

En içten saygılar, selamlar sana.

Selat ü selam, Tahiyât ü ikrâm senin üzerine olsun,

Ulu Peygamberim, Ya Muhammed (s.a.s).

